

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 233.635 van 26 januari 2016
in de zaak A. 218.110/X-16.492.**

In zake : Guido VAN CRAEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Verbist
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Graaf Van Hoornestraat 51
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het GEMEENTELIJK HAVENBEDRIJF ANTWERPEN
thans de NV HAVENBEDRIJF ANTWERPEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat France Vlassembrouck
kantoor houdend te 1200 Brussel
Neerveldstraat 101-103
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 januari 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van verwerende partij van 14 december 2015, waarbij door verwerende partij de concessie opgezegd wordt die zij op 4 maart 1994 aan verzoekende partij verleend had met ingang van 19 augustus 1994”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 januari 2016, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lize Vandersteegen, die *loco* advocaat Stijn Verbist verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat France Vlassembrouck, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Regelmatigheid van de rechtspleging

3. Terecht merkt de verwerende partij op dat het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen met ingang van 1 januari 2016 en met continuïteit van de rechtspersoonlijkheid is omgevormd naar de naamloze vennootschap van publiek recht Havenbedrijf Antwerpen. Dit Havenbedrijf Antwerpen is dan ook de verwerende partij te dezen.

IV. Feiten

4. Met een brief van 4 maart 1994 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen aan verzoeker een terrein van ongeveer 40 m² aan de Sloepenweg te Antwerpen, waarop zich een gebouw van G.M.I.C. bevindt, in concessie “voor het inrichten van uw kantoor in het kader van uw a[c]tiviteiten als zelfstandig markeerder, wegen en meter”. De concessie loopt vanaf de eigendomsoverdracht van het gebouw aan verzoeker, tot het einde van het alsdan lopende kalenderkwartaal, met mogelijkheid van stilzwijgende verlenging van kalenderkwartaal tot kalenderkwartaal. De concessie eindigt definitief bij het verstrijken van het kalenderkwartaal, volgend op datgene in de loop waarvan de concessie, hetzij door de stad, hetzij door verzoeker, per

aangetekend schrijven wordt opgezegd. Onder meer wordt ook vermeld “dat indien de Dienst voor Tijgebonden Waterwegen in de toekomst behoefte zou hebben aan het terrein voor het uitvoeren van werken, aan de concessie alsdan een einde kan worden gesteld, uiteraard mits [...]inachtneming van de in onderhavig schrijven voorziene opzegtermijn en modaliteiten”.

Besloten wordt dat indien verzoeker met de voorwaarden van de stad niet akkoord gaat, hij dit uitdrukkelijk binnen veertien dagen na datum van de brief dient te melden. De concessie zal dan als niet verleend worden beschouwd.

Op 15 september 1994 wordt de ingangsdatum van de concessie op 19 augustus 1994 bepaald.

Het college van burgemeester geeft op 27 maart 1996 bijkomend een terrein van ongeveer 200 m² in concessie aan verzoeker “tegen, voor zover als doenbaar, dezelfde voorwaarden en bepalingen als deze die gelden voor de bestaande concessie” (“o.m. van kalenderkwartaal tot kalenderkwartaal”).

Op 4 mei 2015 beslist het directiecomité van het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen, rechtsopvolger van de stad Antwerpen, om de concessie met een oppervlakte van circa 240 m² per 31 december 2015 op te zeggen, “[o]m de bouwwerken voor de renovatie van de Royerssluis en het geleidingswerk correct te kunnen uitvoeren”. De opzegging bereikt verzoeker evenwel niet.

Het directiecomité besluit op 14 december 2015 zijn beslissing van 4 mei 2015 te herroepen en de concessie per 31 maart 2016 in plaats van per 31 december 2015 op te zeggen “[g]ezien de wijzigingen aan de plannen van de Royerssluis en de gewijzigde timing van de realisatie”.

Met een brief van 15 december 2015 wordt aan verzoeker meegedeeld dat het directiecomité beslist heeft om in het kader van de geplande werken aan de Royerssluis zijn concessie aan de Sloepenweg op te zeggen per 31 maart 2016. Onder meer moet ten laatste op die dag het gebouw volledig afsluitbaar worden achtergelaten.

V. Rechtsmacht

Standpunt van de partijen

5. Verzoeker zet uiteen dat de domeinconcessie een overeenkomst is “waarin zowel contractuele als overheidselementen zijn gecombineerd”. De beslissing waarmee de verwerende partij een einde maakt aan een domeinconcessie om redenen die mogelijk verband houden met het algemeen of openbaar belang, wordt genomen krachtens de eenzijdige handelingsbevoegdheid van de verlenende overheid. De Raad van State kan dergelijke beslissingen vernietigen wanneer, zoals hier, de objectieve wettigheid ervan wordt betwist.

6. De verwerende partij betwist de bevoegdheid van de Raad van State. Zij argumenteert dat zij zich contractueel het recht heeft voorbehouden een einde aan de concessie te stellen, mits de voorziene opzegtermijn en -modaliteiten in acht worden genomen. Hieruit volgt dat de aangevochten beslissing integraal deel uitmaakt van het contractueel proces en de Raad van State niet bevoegd *ratione materiae* is.

Beoordeling

7. De bestreden beslissing komt in de huidige stand van de procedure voor wezenlijk een toepassing te zijn van de tussen verzoeker en de rechtsvoorganger van de verwerende partij contractueel overeengekomen mogelijkheid, voor elke partij, om de concessie te beëindigen op het einde van het volgende kalenderkwartaal, door een opzegging per aangetekend schrijven.

Anders dan verzoeker meent, is aldus de beslissing van de verwerende partij om de concessie op te zeggen geen eenzijdige gezagshandeling die de bestemming bindt zonder dat zijn instemming vereist is, maar past ze binnen de contractuele component van de betrokken domeinconcessie.

Als zodanig is het aangevochten besluit geen eenzijdige administratieve rechtshandeling die door de Raad van State kan worden vernietigd.

8. De besproken exceptie maakt met een voldoende graad van ernst aannemelijk dat de Raad van State zonder rechtsmacht is om de bestreden beslissing te vernietigen en dus ook te schorsen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zesentwintig januari 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Greta Scheveneels, griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Johan Lust